

Max este în parc cu mama lui. De obicei, când sunt aici, se distrează de minune. Sunt copaci buni pentru cățărat și porți excelente pentru fotbal. Dar astăzi e destul de plictisitor.

Felix, fratele mai mare al lui Max, este plecat cu tata, iar Paula, cea mai bună prietenă a lui Max, este la karate. Și noul curs de muzică pe care l-a ales Max începe abia peste o săptămână...

— Hei, va trebui să joci fotbal cu mine, mamă! spune Max.

Din păcate, mama este în mijlocul unui apel telefonic foarte, foarte urgent. Dar Max chiar vrea să joace fotbal. Și vrea să joace chiar acum, imediat! Să joci fotbal singur nu e deloc distractiv. *De fapt, e foarte plictisitor*, se gândește Max.

Max lovește din nou mingea.

Din întâmplare, sau poate nu chiar din întâmplare, mingea ajunge la picioarele băiatului. Acesta se uită la Max, zâmbește, apoi trimite mingea înapoi spre Max.

— Mulțumesc! strigă Max.

Ups! se gândește el. Acum chiar a vorbit cu băiatul.

— Cu plăcere, răspunde băiatul.

Max este încântat. Băiatul acesta este chiar simpatic.

O săptămână mai târziu, Max și Sam se întâlnesc din nou la școala de muzică. De data aceasta, Max nu uită să-i ceară lui Sam numărul de telefon.

Tatăl lui Max și tatăl lui Sam fac schimb de numere de telefon. Acum Max și Sam se pot întâlni oricând doresc, fie că au lecții de muzică, fie că nu.

— Ce idee supergrozavă! spune Sam.

Dar trebuie să se oprească imediat, pentru că doamna Doina începe lecția de muzică. De data aceasta, a adus un instrument destul de mare: tuba!